

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 30. prosinca 2015. [\[Multimedia\]](#)

Kontemplirati Dijete Isusa

Braćo i sestre, dobar dan!

U ovim božićnim danima pred oči nam se stavlja Djetesce Isus. Siguran sam da u našim domovima još uvijek mnoge obitelji rade jaslice, nastavljajući taj lijepi običaj koji potječe od svetog Franje Asiškoga i koji čuva živim u našim srcima otajstvo Boga koji je postao čovjekom.

Pobožnost prema Djetetu Isusu je veoma raširena. Mnogo je svetaca i svetica koji su je gajili u svojoj svakodnevnoj molitvi i željeli oblikovati svoje živote prema životu Djeteta Isusa. Tu mislim posebice na sv. Tereziju iz Lisieuxa, koja je kao karmelićanska monahinja uzela ime Terezija od Djeteta Isusa i Svetoga Lica. Ona – koja je također naučiteljica Crkve – znala je živjeti i svjedočiti ono "duhovno djetinjstvo" koje se usvaja upravo meditirajući, u školi Djevice Marije, poniznost Boga koji je za nas postao djetetom. A to je veliko otajstvo, Bog je ponizan! Mi koji smo oholi, puni taštine i umišljamo da smo neka veličina, mi smo ništa! On, koji je velik, je ponizan i postaje dijete. To je pravi misterij! Bog je ponizan. To je lijepo!

Postojalo je vrijeme u kojem je, u Kristovoj božansko-ljudskoj osobi, Bog bio dijete, a to mora imati svoj poseban značaj za našu vjeru. Sigurno da su njegova smrt na križu i njegovo uskrsnuće najviši izraz njegove otkupiteljske ljubavi, ali ne zaboravimo da je cio njegov zemaljski život objava i nauk. U božićnom vremenu spominjemo se njegova djetinjstva. Da bismo rasli u vjeri moramo češće kontemplirati Dijete Isusa. Naravno, mi ne znamo ništa o tom razdoblju njegova života. Nekoliko natuknica s kojima raspoložemo odnose se na davanje imena osam dana nakon njegova rođenja i prikazanje u Hramu (usp. Lk 2, 21-28); i još k tome na posjet mudraca s posljedičnim bijegom u Egipat (usp. Mt 2, 1-23). Zatim, tu je veliki skok do dvanaeste godine, kada s Marijom i Josipom ide na hodočašće u Jeruzalem prigodom Pashe, i namjesto da se vrati sa svojim roditeljima zaustavlja se u Hramu razgovarati s učiteljima zakona.

Kao što se vidi, znamo malo o Djetetu Isusu, ali možemo puno naučiti od njega, ako gledamo život djece. Lijep je običaj da roditelji, djedovi i bake gledaju djecu, što čine.

Otkrivamo prije svega da djeca žele našu pozornost. Zašto ona moraju biti u središtu? Zato što su oholi? Ne! Zato što imaju potrebu osjećati se zaštićeno. I za nas je također nužno staviti u središte našeg života Isusa i znati, iako se to može činiti paradoksalno, da imamo zadaću štiti ga. On želi biti u našim rukama, želi da se brinemo za njega i da može upraviti svoj pogled u naš. Nadalje, moramo izmamiti osmijeh od Djeteta Isusa da mu pokažemo svoju ljubav i radost, jer je u našoj sredini. Njegov osmijeh je znak ljubavi koja nam daje sigurnost da smo voljeni. Djeca se, konačno, vole igrati. U igri s djetetom, međutim, moramo napustiti našu logiku i ući u njegovu. Ako želimo da se ono zabavlja moramo razumjeti što mu se sviđa, a ne biti sebični i naređivati im da čine stvari koje se nama sviđaju. To je pouka za nas. Pred Isusom smo pozvani napustiti naš zahtjev za autonomijom – i to je srž problema: naš zahtjev za autonomijom –, i prihvatiti naprotiv pravi oblik slobode, koji se sastoji u tome da znamo koga imamo pred sobom i služiti mu. On, dijete, je Sin Božji koji dolazi da nas spasi. Došao je među nas da nam pokaže lice Oca bogata ljubavlju i milosrđem. Stisnimo, dakle, u zagrljaj Dijete Isusa, stavimo se u njegovu službu: On je izvor ljubavi i radosti. Bit će lijepo da danas, kad se vratimo kući, odemo do jaslca, poljubimo Djetešce Isusa i kažemo mu: "Isuse, ja želim biti ponizan poput tebe, ponizan kao Bog", i moliti ga za tu milost.

Apel Svetoga Oca

Pozivam na molitvu za žrtve elementarnih nepogoda koje su ovih dana pogodile Sjedinjene Američke Države, Veliku Britaniju i Južnu Ameriku, a posebno Paragvaj, prouzročivši, nažalost, žrtve, mnoštvo izbjeglica i goleme štete. Neka Gospodin udijeli utjehu stanovnicima tih područja i pokažimo im svoju bratsku solidarnost u njihovim potrebama.